

לראשונה למסע במחנות ההשמדה בסיוםו הוציאו לאור יומן מרגש • אילה טייר (56) סקרה מעגל וחזרה לטיקוצין, עיר מולדתו של אביה • חנה ביטון (50) הדעzza מהמראות הקשים במשרפנות ובתאי הגזים • ואורנה פרקש (53) התקשתה לעצור את הדמעות בביקורה ב'עיר הילדים'

יעקב לוי • צילום: שי שמואלי

תגרודלים לאנושות, "השואה" מתקבל פגונים של גברים, נשים וטף שנרצחו בתאי כב"פיזורן הסופי" של אורולף היטלר. פרק מתאר כיצד היה והבריה למ' שלוחת חילוק פוחים ב'עיר הולדים', כשהוא מבקש לדעת מה סקור השם, דיאו מטיבה להסביר: "זה בית קברות. ירו כדם (בילדרים)".

פרק מספרת כי נפלה בזיה החותם לה שתחר במעט לפולין. "זיהית שמה של-", כתיב לשם. זו הייתה חוותה. תברִי המשלחת ערכו במקומות טקס מורים ובאות הגזירות, שנחנו כאן, מניפים את דגל ישראל בגגואה. כל אפר המרצחים שנגלו לאשਬיד אתבוגן.

סגרתי מעגל

ילאדר ארונות הובוק, דתבוננו במלשנות את סופורי של איש העדות שהטלוהו אליטו - ابو אברדום. והוא כתוב את סופורי בילד שצטיין במלחט לאושוויז מבעד לאשנב דקרון. אנחנו בודכינו לעיירה טיקצין. לאדר נסעה של כשי' לוש' שעות, אנו מנגנים לעיירה ובסוגרים לבית הבננות שישמש כוותן בית מדרש בבית תפילה ליהודים. בנות אמירות (שהתלו לפסען) כבר זו בנסים ובשנוגני גן, שמענו אותן שרdot את חזיר יזרואאל עזקהה בשוחן עופרות בטענה. חזירה האלוהית אותנו ברישות עוזם והבגדתנו אלהידם למגען מהזקנים והדומות זולנות באללהן. לאדר והשייח' השקט ודרבנן,

הוּא וְלֹא שָׁתַּחֲרֵה שָׂמֶחֶת לְאַפִּם שְׁלֵמִינִי
בְּעַמְּךָ, בָּעוֹד הַיְשָׁלֵר מָזִיא אֶת חָוִנִי
גַּוְן הַשְּׁמִינִית לְפָעָל. תִּן סִפְרֵו עַל הַמְּסֻעָּה
שְׁזָהָרִי בְּהַנְּשָׁמָנָה עַוְּמָם לְצָר עַכְבָּר וְכָאָב.
אוֹרְדָּנוֹת פְּרוֹקֵשׁ (53) מְסֻפּוֹת: 'בִּקְרָבוּ בַּיּוּר
יִלְדִּים', הַיְנוּ בָּאוֹשָׁוֹרִץ, וְהַעֲשָׂה אֶת
עַצְובָה, כִּי רָאִיתִ שְׁשָׁ דָבָרִים עַצְובִים'.

הַיְדִיעָה שֶׁמְאוֹת קָרְבָּנוֹת יְהוּדִים נְרַצְתָּ
יְיַעַד וּבִ'גָּהָה צְמָרָה אֶת פְּרָקֵשׁ. גַּם המִרְאָה
שֶׁל 'הַשְׁעָרוֹת שְׁלָהָם' (עִירִים הַשִּׁיעָר)
אֶת גָּבְעָלִים', הִיא לֹא תַשְׁכַּח לְשָׁלָם. מִ
הַחִיה בְּכַמְבּוֹת הַשְׁמָדָה וּרוֹאָה לְגֹג עַיִּ
מִיוֹ מְאוֹת גָּבְעָלִים. שֶׁל לִילְרִים רְכִים וּמְתוּכִ
בְּכַבְּדָבָת לְהָזְבֵל אֶדְרָה הַמְּפּוֹרְסָתִן,
בְּכוֹרוֹתָה הַיְהוָה שִׁיכַת לִילְדָה קְטָנָה שֶׁלָּ
רְדָעָה מֵהָ צְפוֹה לְהָגְדָלָה. כְּשָׂאָה צָעֹד
לְאֶדְמָות פְּלִין וּשְׁומָעַ כִּיְצָר שִׁישָׂ מֵיִ
יְהִי יְהוּדִים הוֹצִאוּ לְהֹרֶג בַּאֲחָד הַפְּשָׁעִים

ג'יליה טיר: "בהתחלת
זאת התלבוטתי אם
ישוע, זה היה פחות
וחודש מזו שאבא
פטר. היה לי גם עצוב
גם שמח שראיתי את
הדברים שאבא סייר
ומה שכתב בספר"

משותתפים, בעלי זכרים מיהודים, והם גובלים בעיניים ובשפתם והטמלה את ייוזיותם ב意义上 האיסטוריה היהודית. וכן נולד בשיטה פשרה של אגדות מי' וஸוד הוווחה, אשר ליוו את התה' בסעע עד חורם הארץ. תחילה כתוי ג' היום סיע להוים לעכל את החווית טראות בטבע שנשאר הרות בזיכרונו של המשתתפים לעולם ועד. אם תרצו, זו מסגד המתעד את מאוזי לייכם של כלוטיה שלא מעט מתעלמות להכיר, בבריתנו שופטים אותם על ידי סטיגמות עות קדשות. וראין עם השם פנרי' אנשים שיש להם אותו זורכים, אותם יומות ואחתן ציפיות לעולם טוב יותר כל אחד אחר.

זוויה לכל החיים

פגשנו עם שלוש מהמשתתפות במסע רכוב' ביתן כוכי' בכאיר-שביע המשפט עזורי ריזור מוגן וזראג לכל מוחסרים. נברב' בעמיך' ריזור לאנשיים עם מוגבלות כללית ותפקודית, בו מתגוררים 74 גברים מושפעים ממרכזי תעסוקה על פי מוסדות הפיזיות והקוגניטיביות שלהם. פגש עטן, המשותפות סיפרו בשיקחה החווית שערבו ועל ההתרגשות שא' בון' במנזרת הופן לגלומות ולמתנות שסבירה שהקימו הנאים שהו נוחשים חזוק עם שלם מעיל פני ואדמות לדרכן, הסדרדים בנטאות ובמחנות ההשמדת, עירות אylim לטרגדיה האנושית תא'

או מגייע לאהר נסעה קברת
לבית הקברות דודו בוורשה.
טיקום סטטורי בטורן יעד עבות
של עזם וירוקם גבוזות שדר
רכם מבענגת מדי טעם קרן
אוד ואין סוף מצבות שנראת
כ' במשמעות ריבות העלו אבן
ושיח שחר. או נצועדים בשבלולים
בין המבינות ומוותיהם שמות ריבים בענ'
בריות. ידודה שואלה: למה לא מנקום את
אלכרייפס הפל שחר. רונן הדריא לבולב
התהספוד של סבא שלו שהתחבא במכ'
וזם פגני הדאנצט ומכ' ניצלו היין".

השבוע ציון יום הייחורן הבינלאומי לשואה (27 לינואר), לזכר היום בו שר חזר מठנה החשומה אושוויץ בידיו הכבא האודם. לציון יום זהה, נחשה בראשונה 'זמן המסע לפולין' של חברי המשלחת ב'יריעות והגב'.
בזמן המסע לפולין אשר נכתב על ידי

